

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE MARTINA

V dnešní hektické době si potřebujeme udržet i den odpočinku. Abychom taky měli čas radovat se z toho, co jsme vykonali.

OSOBNÍ SVĚDECTVÍ

Osobní svědectví o tom, jak se Pán někoho dotkl, nemá ve většině případů ambici přesvědčovat ty druhé o existenci Boží.

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

vydavatel

Římskokatolická farnost Třešť

redakce

Květa Zažimalová (KZ)
Ludmila Koukalová (LK)

další autoři příspěvků

Příspěvky od T. a A.K. přišly do speciálního čísla k Noci kostelů, proto jsou anonymní.

autoři fotografií

titulní strana - Masaaki Komori
P. Martin Mokrý - str. 4
P. Roman Kubín - str. 5
Kokejlovi - str. 7, 8
ĎZ - str. 11
Z. Nováková - str. 13
Přemysl Fučík - str. 14
Mikešovi - str. 15

jazyková korektura

Květa Zažimalová

typografická úprava

David Zažimal (ĎZ)

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce v počtu 150 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi a kolportéři
z bratrských farností

Vydáváno výlučně pro vnitřní potřeby farností. Neprodejné. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme!

STR.	NÁZEV
3	Slovo otce Martina
3	Skrze Něho a s Ním a v NĚm
4	Letošní první svaté přijímání
5	Rozhovor s ...
6	Narozeniny
9	Osobní svědectví
10	Na slovíčko
11	Vitráže v kostele svaté Kateřiny I.
12	Diecézní setkání mládeže
13	Vstupy do škol
14	Noc kostelů 2. června 2023
15	Noc kostelů 2023
16	Co ukázal dotazník
18	Vitráže v kostele svaté Kateřiny II.
19	Výstava Via Populi Dei

Uzávěrka příštího čísla bude 10. září 2023!
NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 25,- Kč.

Příspěvek na Věžník
K platbě lze použít tento QR kód.
Číslo účtu: 1593528066/3030

SLOVO OTCE MARTINA

PAMATUJ NA DEN ODPOČINKU, ŽE TI MÁ BÝT SVATÝ.

Stále častěji můžeme v současné době slyšet anglický pojem work-life balance, což je v překladu rovnováha mezi pracovním a osobním životem. Jde o snahu zorganizovat si svůj život tak, aby člověk nejen pracoval, ale i žil svůj „osobní život“ – s rodinou, přáteli, při volnočasových aktivitách – a dostatečně odpočíval. Tímto tak trochu naše moderní společnost opět „objevuje Ameriku“. Vždyť rytmus šesti dnů práce a jednoho dne odpočinku tady máme odnepaměti.

Je zajímavé, jak je v nás lidech zakořeněný ten sedmidenní cyklus. Těžko říct, jestli je to pouze naučené, anebo to má nějaký hlubší důvod, že takhle člověk funguje. Lidstvo takto počítalo týdny už stovky let před naším letopočtem. Ale z historie známe i pokusy tento systém změnit. Například během Velké francouzské revoluce se snažili zavést nový kalendář a s ním desetidenní týden. Nicméně jim to vydrželo pouze dvanáct let, lid si na to nezvykl, a pak jej Napoleon zase zrušil.

V Bibli se přikázání o svátečním sedmém dnu zdůvodňuje tím, že i Bůh, když stvořil svět, tak jej učinil v šesti dnech a sedmý den odpočíval. Není to ale tak, že by šest dní „pracoval“ a sedmý den nedělal nic. Ale právě tím, že odpočíval, vlastně stvořil odpočinek. Takže den odpočinku je součástí stvoření. To je jako bychom si do pracovní doby započítávali i odpočinek jako součást naší práce. Nejen že Bůh sedmý den odpočíval, ale díval se na to, co stvořil – jinak řečeno: užíval si pohled na své dílo.

V dnešní hektické době si potřebujeme udržet i den odpočinku. Abychom taky měli čas radovat se z toho, co jsme vykonali. Mít čas na to být sám se sebou. Nejen být se všemi stále propojený přes různé sítě, ale spojit se sám se sebou, s Bohem, a také udělat si čas na rodinu. Protože celý týden pracujeme na tom, abychom rodinu zajistili, měli bychom si taky najít čas na to, abychom si tu rodinu užili. Podobně to platí i pro čas prázdnin a dovolených.

Do letního času Vám přeju, abyste si skutečně odpočinuli, načerpali sílu a aby Vás Pán Bůh chránil na všech Vašich cestách.

otec Martin

SKRZE NĚHO A S NÍM A V NĚM

Přemýšlel jsem o tom, proč mě nepřítahuje chodit na setkávání se s bývalými spolužáky. Proč necítím tu potřebu?

Hlavním důvodem je setkávání se a přátelství s farníky v kostele při společné modlitbě, hovory na ulici, ve farní kavárně ... Cítím zde ote-

vřenou komunikaci a upřímná srdce. Je to setkání s bratry a sestrami v Kristu naladěnými na stejnou „vlnu“. Setkávání se bez pomluv a osočování druhých. Setkání, kdy nás spojuje láska k Ježíši. Jsme spojeni „SKRZE NĚHO, S NÍM A V NĚM“.

T.

LETOŠNÍ PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

V loňském roce bylo první svaté přijímání chlapečkou záležitostí. Letos to bude opačně. 18. června 2023 bude slavnostním dnem pro tři děvčata: Apolenku Brychtovou, Klárku Marešovou a Sofinku Langovou.

1) Brzy přijmeš poprvé Pána Ježíše ve svatém přijímání. Jak ses na to připravovala?

Apolenka: Chodíme na přípravu k panu faráři.

Klárka: Pan farář nám vysvětloval mši svatou a opakujeme Desatero.

Sofinka: Chodily jsme na přípravu na faru a povídala jsem si o tom i s rodiči.

2) Co se Ti na přípravě nejvíc líbilo?

Apolenka: Že nám pan farář pouštěl Desatero při kázání (bratra Jákoba).

Klárka: Že se díváme na příběhy o svatých a také o bratru Jákovovi. A píšeme testy.

Sofinka: Že jsme se koukaly na interaktivní tabuli.

3) Těšíš se na slavnost?

Apolenka: Těším se na slavnost, protože poprvé přijmu Pána Ježíše.

Klárka: Těším se moc. A těším se na to, až přijmu hostii a na velkou oslavu, kdy budu mít bílé šaty a budu jako princezna.

Sofinka: Ano, těším se, až půjdeme spolu k oltáři a setkám se s rodinou.

Děkuji paní katechetce Kateřině Brychtové za pomoc s rozhovorem.

- KZ -

P. ROMANEM KUBÍNEM

1) V dubnu jste oslavil kulaté narozeniny. Slavíte rád? Jsou už všechny oslavy těchto kulatin za Vámi? 😊

Na prvním místě bych vám chtěl poděkovat za vaše přání k narozeninám. Děkuji moc za krásné přání, které mi připomnělo ty roky, které jsem prožil společně s vámi v Třešti. Slavím rád, ale když jsem poznal některé rodiny, jak často se scházejí a oslavují, tak musím říci, že ve srovnání s nimi jsem začátečník. Oslavy jsem rozdělil na několik dní. Největší setkání bylo s celou širší rodinou a kamarády, kde nás bylo více jak sto. Za setkání rodiny jsem byl moc rád, protože poslední roky se spíše setkáváme jen na pohřbech. Pak následovalo několik menších setkání a zlatým hřebíčkem byla návštěva společenství rodin z Třeště, kteří přijeli na návštěvu do Prahy.

2) Nyní působíte v Praze, což možná všichni naši farníci ještě neví. Proč jste opustil Brno? Čemu se nyní věnujete?

Do Prahy jsem byl zapůjčen na pět let do služby na Sekci pro mládež České biskupské konference. Sekce plní formační, komunikační, koordinační, studijní a informační funkci. Naším úkolem je koordinovat přípravu celostátních setkání mládeže, formovat pracovníky s mládeží (kněze i laiky). Zajišťujeme doprovázení mladých lidí, žijících uvnitř i vně církevního společenství. V rámci naší služby také rozvíjíme mezinárodní kontakty v oblasti pastorace mládeže.

3) Je život kněze v Praze jiný než v Brně?

Život kněze se částečně odvíjí od služby, do které je poslán. Je faktem, že běžný farní život jsem už neměl ani v Brně, kde jsem koordinoval pastorační aktivity v diecézi a neměl jsem ve správě farnost. Základ kněžského života je ale stejný, ať je kněz kdekoliv. Má se připravovat na trojí kněžské poslání: učit, posvěcovat a vést. Ale kněžské poslání reprezentovat Pána má různou podobu. Moje služba je více služba v kanceláři, nesloužím tolik svátostmi jak v běžné farnosti, ale občas jedu pomoci. Nebo jedu někam za mladými lidmi. Takže se opravdu nenudím.

4) Myslím, že se připravujete na Světové dny mládeže v Lisabonu. Čím může dnes takové setkání oslovit mladé lidi?

Setkání velmi intenzivně připravujeme. V tuto chvíli je přihlášeno skoro 3000 mladých z České republiky. Tato akce není cíl, ale je pouze prostředek, který si Pán používá různým způsobem. V minulosti tato setkání byla místy obrácení, nalezení povolání, prohloubení víry, zkušenosti s církví... Světový den mládeže je událostí celé církve, tak vás prosím o modlitbu za setkání.

Slovy jedné účastnice: „... setkání mládeže není rozhodně jen pro milovníky davů, ale každý si na něm určitě najde něco svého. Dá vám spoustu nových zážitků, duchovního načerpání či nových přátel.“

5) Bude na tomto setkání něco výrazně jiného než na předchozích Světových dnech mládeže?

To se ještě uvidí 😊. Program je hodně podobný jako v předchozích letech. Ostatně to můžete srovnat alespoň při sledování TV NOE. S ohledem na současnou synodální cestu církve budou tradiční katecheze v národních centrech více dynamičtější a interaktivnější. Také některá témata, která jsou mladým lidem blízká, budou více zohledněna na setkání: integrální ekologie, sociální přátelství, univerzální společenství a milosrdenství.

6) Je to letos 19 let, kdy jste odešel z Třeště do Osové Bítýšky. Když se ohlédnete, co bylo v těchto letech nezapomenutelné?

Je to skoro neuvěřitelné. Těch zážitků je samozřejmě hodně, právě fotografie na vašem přání některé události připomenuly. Různá společná se-

tkání ať už v kostele nebo mimo něj. Vzpomínám si na různé návštěvy u vás v rodinách, na návštěvy nemocných, na farní tábory, výlety, společenství...

7) A na co z let v Třešti rád vzpomínáte?

Na ty, kteří v pozadí farnosti konali nezištně svoji službu pro druhé. Častokrát nenápadní lidé, ale bez nich by nebylo tak krásně v kostelích i na faře. Na nemocné, kteří se modlili a obětovali za nás. Mohl bych ještě jmenovat další situace, někdy vážnější a někdy úsměvné.

Díky betlému, který jsem od vás dostal, když jsem odcházel z Třeště, si každé Vánoce připomínám Betlémskou cestu.

Děkuji moc za to, že jste mě tenkrát přijali a mohli jsme spolu kráčet společně čtyři roky. Rád vás někdy uvidím a těším se už nyní na viděnou.

I my děkujeme za službu v naší farnosti a přejeme Vám na všech Vašich životních cestách hojnost Božího požehnání!

- KZ -

NAROZENINY

Koncem ledna mi přišla do messengeru pozvánka pro naše spolčo na oslavu 50. narozenin otce Romana Kubína. Měli jsme na vybranou ze dvou variant – v květnu oslava v Praze, nebo první víkend v červnu v Blansku. Vybrali jsme si Prahu v termínu 19. - 21. května, ubytování nám otec Roman zamluvil v Dejvicích, v budově Arcibiskupského semináře, a poslal také nabídku, co by se, kromě oslavy, dalo ještě v Praze podniknout.

Někteří z nás jsme již v důchodu, a tak vyrazíme už ve středu, abychom si tu Prahu trochu užili (Kokejlovi a Bambulovi st.). Cestou necestou, mimo dálnici, navštívíme zámek Žleby a neda-

leko stojící zámek Kačina. Oba stojí za prohlídku, chtělo by to jen lepší počasí, které je na květen nic moc ...

Cesta po Praze přináší očekávaný adrenalin, jedno špatné odbočení a navigace nestíhá. Ale konec dobrý, všechno dobré, přijíždíme do cíle a světe div se, dokonce i parkujeme. A za slušný peníz. Na vrátnici semináře na nás čekají klíče od pokojů (otec Roman je služebně v Brně), vynášíme svá (a nejen svá) zavazadla a nastává zápletka – jsou zde dva výtahy, to však nevíme a než najdeme ten správný, prohlédneme si skoro celou budovu. Uf ... konečně na pokoji. Teď ještě

honem někam na jídlo, bereme za vděk asijskou restauraci, která je skoro za rohem, protože jsme už unaveni a těšíme se do postele.

Čtvrtek. Po snídani vyrážíme nakupovat. Ale žádné obchoďáky a bohužel nic pro pány, cílem je jeden nejménovaný butik na Smíchově. Cestou máme Valdštejnskou zahradu, u které sídlí senát. A protože nás nic nehoní a svítí sluníčko, jdeme si ji prohlédnout. Po úspěšném nákupu a nenáročném obědě v bufetu už hurá za kulturu, na prohlídku Clam-Gallasova paláce, který je jedním z vrcholných děl pražské barokní architektury. Po válce sloužil jako archiv hlavního města Prahy. Po nákladné rekonstrukci byl na začátku května otevřen pro veřejnost. Po prohlídce, která stála za to, se uličkami Starého Města přesouváme do kostela sv. Vršily na mši. Pak už se vracíme na základnu, kde na nás čeká další účastnice "zájezdu" (Jindřiška Fousová) a také otec Roman s maminkou. Společně večeříme z dovezených či nakoupených zásob, domlouváme se na programu dalšího dne a jdeme spát.

Pátek. Ráno se vydáváme k Letohrádku královny Anny, kde se k nám připojuje Magda Kaňkovská. Ta přijela do Prahy brzy ráno s Vítkem, který má ještě, stejně jako otec Roman, pracovní povinnosti, oba se s námi během dne potkávají podle svých možností. Procházíme se rozkvetlou Královskou zahradou, odkud scházíme do Jeleního příkopu, nahoře vycházíme u Prašného mostu, kde si dáváme pauzu na kávu a krátký odpočinek. Pak se proplétáme přelidněným Hradem k Býčímu schodišti a po něm do zahrady Na Velech, odkud je pěkná vyhlídka na Prahu. Magda dostává zprávu od Vítky, který nás zve na oběd do sněmovny, a tak vynecháváme další známé zahrady pod Hradem, které můžeme navštívit jindy, a přemísťujeme se k Malostranskému náměstí. Po dobrém obědě se s námi Vítek rozloučil a šel zase pracovat. My nasedáme na tramvaj, která nás přiblíží ke Kampě, kde jsme si chtěli dát poobědňní kávu. Místo ní si dáváme raději svařák, protože je už zase zima a hrozně tu fouká. Tady nás dostihl otec Roman a vydáváme se po mostě Legií,

po Národní třídě, kde odbočujeme ke kostelu sv. Martina ve zdi. Pochází z 12. století a přiléhá k hradební zdi, odtud jeho název. V průběhu dalších let byl přestavěn, vyhořel, byl zrušen císařem Josefem II., poté sloužil jako skladiště, byty, obchody či hostinec. Po první světové válce získala kostel od dlouhodobého pronájmu Českobratrská církev evangelická. Pokračujeme kolem sochy Franze Kafky od Davida Černého do kina Lucerna na koncert Prague cello quartetu. Po uměleckém zážitku se vracíme do semináře, kde probíhá první polovina oslavy, protože Bambulovi nás zítra ráno musí opustit. Předáváme oslavenci přání tříštské

a růženské farnosti, které ho překvapilo a potěšilo a vyvolalo mnoho milých a někdy i zábavných vzpomínek.

Sobota. Během snídaně se připojují další členové našeho spolča, Hartlovi a po snídani nás opouštějí Bambulovi. Tento víkend je v Praze možno navštívit zdarma 109 běžně nepřístupných budov, objektů a areálů. My jsme si vybrali Kramářovu vilu, která slouží jako reprezentační prostor předsedy vlády České republiky. Vilu nechal postavit Karel Kramář pro sebe a svoji ženu Naděždu, která pocházela ze zámožné moskevské kupecké rodiny. Byla postavena na pozemku, z něhož je nádherný pohled na Staré Město, Vltavu, Malou Stranu, Petřín, Pražský hrad... Na tuto

stranu je také situován balkón, na jehož zábradlí je Kramářovo motto: Pravdou třeba proti všem. Na prohlídku jsme si vystáli jeden a půlhodinovou frontu, ale stálo to za to. Další budovou, kterou jsme si vybrali k prohlídce, byl kostel sv. Václava na Smíchově. Po komentované prohlídce jsme zůstali v kostele sami, tak jsme si od srdce a s vděčností zazpívali Svatý Václave. Tolik k historickým budovám. Naš zájem získal také nově postavený kostel Krista Spasitele, a tak vyrážíme na Barrandov. V břiše nám sice pomalu začíná kručet, ale to ještě dáme. Po vstupu do kostela na hlad zapomínáme ... je to moderní stavba s moderní výzdobou, ale vše je "čitelné" a "pochopitelné". Budete-li mít možnost, určitě tento kostel navštivte. Po krátkém ztišení se vydáváme do Prokopského údolí, kde má otec Roman vyzkoušenou hospůdku, v které utišíme svůj hlad a také žízeň, je to totiž minipivoar s restaurací Prokopák. Sem za námi také přijíždí poslední členové spolča, Salamánkovi a Viktor Lávička. Po výborném pozdním obědě, pivečku, kávičce a zákusku odjíždíme do semináře. Oslavu začínáme mší v malé kapli, děkujeme a prosíme za naše rodiny a radujeme se ze společně prožitých chvil. Pak pokračujeme ve slavení u připraveného občerstvení.

Neděle. Po společné snídani jdeme na mši do kostela sv. Vojtěcha, který je začleněn do areálu budov semináře. V kostele nejsou lavice, jak jsme zvyklí, ale židle. Hlavní loď je od bočních částečně oddělena, levá boční loď je vyhrazena pro rodiče s malými dětmi, v pravé boční lodi je umístěna Nejsvětější svátost, prostor je určen k modlitbě a ztišení. Kolem hlavní lodi je ochoz, na ochoze i v bočních lodích jsou umístěny obrazovky. U hlavního vchodu je vstupní hala se šatnou, v zimě je kostel vytápěn. Mši slouží otec Roman, přijímání s ním podávají akolyté – tři ženy a jeden muž. Po ohláškách otce Romana si ohlašují sami farníci různé akce, které se ve farnosti konají. Po závěrečném pozhnání si ještě prohlédneme kostel, přemístíme se do semináře, uložíme zavazadla do aut, posilníme se kávou a nějakými dobrotami, které ještě zbyly z oslavy, rozloučíme se a hurá domů.

Doufám, že naše návštěva spolu s oslavou udělala otci Romanovi radost.

Eva Kokejlová

OSOBNÍ SVĚDECTVÍ

Osobní svědectví o tom, jak se Pán někoho dotkl, nemá ve většině případů ambici přesvědčovat ty druhé o existenci Boží. Myslím, že to ani není smyslem těch osobních prožitků. Jsou určeny pro osloveného, nikoliv pro veřejnost. A je to tak dobře, aspoň člověk netrpí megalomanskou představou, že díky němu samotnému bude kolem něj docházet k samé konverzi. Navíc naše osobní zážitky v těch kolem nás často nevyvolávají představu něčeho mimořádného. Vysvětlují je např. shodou okolností či náhod, neznalostí pravé skutečnosti nebo pouhou prostoduchostí nadšeného jedince. Přesto ale lidé svědčí o okamžicích, kdy jsou přesvědčeni, že se jich Pán dotkl. Nikoliv však jen vlastní příběh, ale i forma, jakou Pán k oslovení zvolil, je důležitá. Z ní lze usoudit na nekonečnou vynalézavost a univerzální schopnost dotýkat se každého jednotlivce zcela odlišně, jedinečně, cíleně a něžně. Právě ta pestrost, individuální zaměření, diskretnost a citlivost dotyků svědčí mnohem více o Božském původu než příběh vlastní. Ze skupiny těchto prožitků jsou i dva příběhy naší rodiny.

POZVÁNÍ DO NEMOCNIČNÍ KAPLE

Ten můj je možno podat zcela prozaicky takto: jednoho dne jsem se potkal na chodbě Nemocnice Jihlava se stonařovským děkanem P. Pavlem Horkým. Řekl mi, že za chvíli bude mše svatá v nemocniční kapli, která se zrovna ten den otevírá veřejnosti.

A nyní si to trochu rozebereme. Procházel jsem dlouhou chodbou nemocnice směrem k jídelně a P. Horký šel v protisměru. Zahýbal pak něco vyřídít do boční chodby. Stačily tedy 2-3 vteřiny a vůbec jsme se nepotkali. Již dříve jsme se v nemocnici občas setkali, ale vždy jsme na sebe jen kývli a šli dál. Tentokrát jsem se já zastavil a na mou otázku „Kde se tady dnes berete?“ mi řekl o té mši, kterou při příležitosti otevření kaple bude za chvíli sloužit. Vypadá to zcela nevině, až na to, že vize nemocniční kaple se do projektu stavby nemocnice dostala v časných 90. letech

20. století, tedy v době, kdy jsem byl ve funkci ředitele nemocnice. Tehdy po připomínce mého dobrého laického přítele, že v projektu dostavby chybí kaple, jsme ji tam nechali zakomponovat. Informace o mši tak pro mne rázem získala úplně jiný obsah. Pán nezapomíná, dal mi vědět a osobně mě pozval. Mši jsem prožil velmi krásně a vnímal jsem při ní, že pokud Pán může takto manažersky zasahovat do setkání lidí s předáním pozvání, pak pro něj nemůže být ani žádným problémem existence třeba pod způsobou chleba.

Události toho dne měli ještě jednu druhu. Do práce za mnou přišla manželka a dcera Eliška. Ta zasedla za volant našeho staršího Favorita a vyrazila s námi domů. Byl konec roku 2002 nebo začátek 2003, již přesně nevím, a padla námraza. V zatáčce před Jezdovicemi jsme dostali smyk, auto narazilo na svodidla kolem rybníku zvaného Mistrovský a celý pravý bok vozu včetně světel svodidla dokonale obhlovala. Auto bylo nepojízdné, ale mě to vůbec psychicky nerozházelo, byl jsem obdivuhodně klidný. Potvrzení Boží existence, kterého se mi toho dne dostalo, bylo schopno rozptýlit všechny obavy a úzkosti.

*Tomáš Snížek
květen 2023*

CESTA ZA SV. FRANTIŠKEM DO ASSISI

Příběh se stal v červenci 2002, kdy jsme se s našimi přáteli, rodinou Novákových, rozhodli odjet autem na dovolenou do Kalábrie. Ta se nachází na jihu apeninského poloostrova, tedy cca 1 800 km. Naše auto jsem řídila já, protože Tomáš byl po těžké nemoci. Naplánovali jsme si, že jedna ze zastávek cestou tam bude Assisi. Podle automapy jsme zjistili, že nesmíme v žádném případě minout jeden sjezd z dálnice. Byl totiž jediný, který na Assisi směřoval. V té době jsme neměli žádnou navigaci, ani mobily, spoléhat jsme se museli pouze na automapy, které byly u nás v té době k dispozici.

Přestože jsme všichni věděli, že sjezd nesmíme propásnout, tak se nakonec stalo. Nejspíše proto, že jsme předjížděli nějaké TIRáky, které nám ukazatele i vlastní sjezd zakryly svými vozy. Po několika kilometrech jsme pak zastavili k poradě, jak dál. V té jižní části Itálie jsou sjezdy z dálnice po 50 – 60 km a bylo pro nás nepředstavitelné, že budeme v noci někde sjíždět a pojedeme s dětmi neznámou krajinou. Neskutečně jsme toho litovali a byli jsme všichni zklamaní. Nejvíce asi já, která jsem po Františkově Assisi moc toužila, a pak i tatínek rodiny Novákových jménem také František. Vyčítala jsem si, že jsem sjezd minula. A byla jsem moc smutná. Nakonec jsme se rozhodli, že se pojedou dál, že se návštěvy Assisi musíme vzdát, a že to prostě tentokrát nezvládneme. Snad jediná já jsem věřila, že nás v tom Pán nemůže nechat, vždyť touha navštívit Assisi byla tak upřímná a čistá. Říkala jsem našim dětem, že se budeme za to modlit a máme-li tam dojet, tak to Pán zařídí. Děti si dělaly legraci, že již vidí Pána Ježíše, jak posílá svého anděla, aby zvedl náš vůz a posadil ho do protisměru, ze kterého sjezd podruhé již nemíneme. Byl to trochu černý humor a náladu nezlepšil.

Uháněla jsem tedy vozem po dálnici dál na jih, pryč od toho propásanutého sjezdu, ale v modlitbě jsem vytrvala. Uplynulo asi 10 minut, následoval průjezd krátkým tunelem a když jsme z něj vyjeli do podvečerního slunce, tak se před námi objevila směrová cedule s nápisem ASSISI! Ten zážitek byl nepředstavitelný, obrovská radost a nadšení. Tenhle sjezd nebyl na naší mapě nikde zakreslen a my jsme se již vzdali veškeré naděje, že město navštívíme. Nyní takovýto dar! Do Assisi jsme pak po krátké době k večeru dojeli, našli camping Fontemaggio, postavili stany a vyrazili do městečka.

Zůstali jsme na místě ještě celý příští den plni radosti z krásy tohoto místa, z jeho nezaměnitelné atmosféry, kamenných křivolakých uliček, románských staveb, basiliky sv. Františka a kouzelných rozhledů směrem do údolí. V tu dobu jsem štědrost Pána pocítila přímo v plnosti. Díky za to.

Jarmila Snížková
květen 2023

NA SLOVÍČKO

S frustrací, že mám prázdné ruce a žádné dobré skutky, nastal jednoho dne ten okamžik. Po vylíčení situace při svátosti smíření mi kněz řekl větu: „*Pán od Vás nechce skutky, ale modlitbu a spojení se s ním v tichu.*“ To byl blesk z nebe. Co to ten kněz říká? Vždyť se celé roky snažím o všemožné „aktivity“ a toto je úplný opak (z mého pohledu). Navíc při setkání s oním knězem a dotazu, jak to myslel, mi řekl, že vůbec neví o tom, že by mi něco takového řekl. Jen dodal: „*Někdy se mi to při zpovědi stává. Duch svatý mi vloží do úst slova, o kterých nevím.*“ To byla další faška. Co teď?

Po noci strávené v kostele bylo jasno. Pán promluvil. „*Dal jsem Ti prázdné ruce, do kterých mě můžeš přijmout a obejmout. Nemluv s lidmi o mně, ale se mnou o druhých.*“

Místo neklidu mi v nitru zavládl klid a ticho. Děkuji, chválím, klaním se a prosím. Předkládám Pánu radosti a strasti druhých lidí, církve i své. Již netoužím po „spolčů“ a různých aktivitách. Kostel je otevřen celé dny. Chodím „na slovíčko“ za tím „věznem ve svatostánku“ anebo jen tak setrvat v tichu s Ježíšem. On naplňuje moje prázdné ruce a toužící duši, jde se mnou domů i k ostatním lidem a naplňuje mne radostí.

Bohu díky! Aleluja!

A.K.

VITRÁŽE V KOSTELE SVATÉ KATEŘINY I.

V kostele sv. Kateřiny je na okenních vitrážích vyobrazeno několik světců. Mnozí je vidáme celkem často. Co ale o nich víme? Zkusit si můžete následující kvíz. Kdo je kdo? Na straně 18 pak najdete správné odpovědi a několik informací k jednotlivým světcům, popř. oknům.

1. PRESBYTÁŘ VLEVO
2. PRESBYTÁŘ VPRAVO
3. LOŤ VPŘEDU VLEVO
4. LOŤ VPŘEDU VPRAVO
5. LOŤ VZADU VLEVO
6. LOŤ VZADU VPRAVO

- A. ANEŽKA ŘÍMSKÁ
- B. ANEŽKA ČESKÁ
- C. ALOIS
- D. JAN APOŠTOL
- E. KAREL BOROMEJSKÝ
- F. FRANTIŠEK XAVERSKEJ

(pokračování na straně 18)

Diecézní setkání mládeže s otcem biskupem, zkráceně "diecézko", bylo dlouhou dobu spojené s Brnem, sobotou před Květnou nedělí a biskupem Vojtěchem Cikrlem. Ale letos bylo poprvé všechno jinak! :D

S nástupem nového biskupa o. Pavla Konzubla se změnil termín i místo diecézka, které se letos uskutečnilo v sobotu 13. května v Žarošicích. Citát pro tento rok byl: „*Maria se vydala na cestu a spěchala.*“

Bylo nás pár odvážných z Třeště, Telče, Jihlavy, Luk nad Jihlavou a okolí, kteří jsme se spolu s o. Martinem a panem kaplanem z Telče vydali brzy ráno autobusem směr Žarošice. Po cestě nás pan kaplan z Telče seznámil s příběhem zjevení Panny Marie ve Fatimě, jehož výročí na ten den připadalo, a pomodlili jsme se růženec. Cesta utekla jako voda a už jsme byli na místě.

Po registraci před školou jsme se odebrali do tělocvičny, kde začal program. Na začátku jsme vyslechli praktické informace, přivítal nás otec biskup a pak následovala krátká scénka – *Prací a životem znuřená herečka Marie jede na dovolenou, kterou pro ni tajně zařídila její manažerka. K jejímu zděšení se dostane do kláštera, ale jelikož je už večer, tak nakonec souhlasí, že jednu noc zůstane a ráno se vrátí domů. Uloží se do své postele, usne, ale v noci ji náhle probudí hlasy a ona zjistí, že sochy Pann Marií spolu mluví...*

Poté, co jsme zhlédli první část scénky, následovala další novinka diecézka, a to setkání v děkanátech, které nahradilo dopolední přednášky. Ve třídě, která nám byla vybrána, jsme po krátkých seznamovacích hrách měli možnost popřemýšlet nad tím, co může udělat pan biskup pro

nás a co můžeme udělat pro pana biskupa my. Jelikož je pro každého věřícího modlitba velmi důležitá a víme, že se za nás pan biskup modlí, každý děkanát dostal na starost jeden měsíc, ve kterém se modlíme za pana biskupa. Nám připadl srpen a každý jsme si vybrali den, ve kterém se budeme za pana biskupa modlit. A potom, abychom se i trochu provětrali, jsme se vydali na krátký průzkum po Žarošicích.

Při procházce nám vyhládlo, takže polední bageta přišla vhod. A když ji rozdával sám pan biskup! :D

Po obědě bylo více možností, jak strávit čas před odpoledním programem. Jedna z možností byla Hra o ceny po Žarošicích, při které jsme se po jednotlivých úkolech dostali do poutního areálu, kde byl odpolední program. Mezi další možnosti patřil neformální pokes s biskupem, setkání pro budoucí účastníky SDM v Lisabonu, svátost smíření, adorace u ostatků bl. Carla Acutise, kavárna, občerstvení, možnost si zakoupit upomínkové předměty atd.

Odpolední program začal svědectvím Jarušky, bývalé týmačky na Mamre, o tom, jak je pro ni důležitý vztah k Panně Marii. Následovala katecheze o. biskupa Pavla a pokračování scénky... *Když herečka Marie zjistila, že nesní, ale že Panny Marie opravdu mluví, přijala jejich pozvání a začala si s nimi povídat. Tento zážitek pro ni byl natolik silný, že nakonec odjížděla domů s předsevzetím, že se bude více zajímat o své okolí a nebudě zahleděná jen do sebe a do své kariéry.*

Zakončením celého setkání byla mše svatá s otcem biskupem, zástupy kněží a zaplněným poutním areálem zpívajícím a chválícím Pána Boha i Pannu Marii. A poté, po složitém shledání se se všemi členy autobusu, už jsme se vydali na cestu k domovu.

I když jsem jela na setkání s trochou skepse z jiného termínu, místa, programu a taky z toho, že jsem už nad věkovou hranicí a taky trochu „konzerva“ :D :D, tak si myslím, že se diecézko vydařilo a já si ho užila. A věřím, že příště zaujme snad více děti a mládeže z Třeště i celého děkanátu – stojí to za to! ;)

Maruška Kaňkovská

VSTUPY DO ŠKOL

Po covidové odmlce začaly na ZŠ Třešť opět probíhat Vstupy do škol, projekt Diecézního katechetického centra biskupství brněnského. Cílem je přiblížit žákům poselství křesťanských svátků, tradic, představit jim významné osobnosti našeho národa spojené s křesťanstvím a také křesťanské hodnoty a symboly. Každé téma je rozpracováno do tří věkových kategorií, s nejmenšími dětmi /1.-3. třída/ si povídáme v kruhu na koberci za použití různých pomůcek, u starších dětí /4.-6. a 7.-9. ročník/ je to formou prezentace přes dataprojektor. Lektori absolvují seminář na příslušné téma v Brně na Petrově, kde získají potřebné materiály a instrukce a také osvědčení. Projekt Vstupy do škol je akreditován Ministerstvem školství.

Programy probíhají na ZŠ Třešť již od roku 2012. V minulém školním roce absolvovalo vánoční program Hvězda nad Betlémem 57 dětí 1. ročníku, velikonoční program Příběh vel-

ké noci 170 dětí 1.-3. ročníku a závěrem školního roku program o svatých s názvem Svědci víry 261 dětí 6.- 9. ročníku. V tomto školním roce se v 1. a 3. třídách uskutečnil program Hvězda nad Betlémem /111 dětí/, ve 4.-6. ročníku program O Betléme a betlémech /172 dětí/. V březnu jsme s žáky 2.- 4. ročníku s programem Cestou k Velikonocům navázali na povídání o Velikonocích z minulého školního roku, 58 žákům 5. ročníku byl prezentován program Proč se slaví Velikonoc?

Postupem času jsou vypracovávána i nová témata, např. rozšíření programů týkajících se Vánoc či Velikonoc. Program Odkaz českých světců – svatá Ludmila 1100 let vznikl v roce 2021, kdy jsme si připomínali 1100 let od úmrtí této svaté, loni bylo zpracováno téma G. J. Mendel – /ne/obyčejný život génia, a to k výročí 200 let od jeho narození.

Zuzana Nováková

NOC KOSTELŮ 2. ČERVNA 2023

Slavnostní atmosféru připomínky muzejních výročí v páteční večer 2. června 2023 se třetšší muzejníci rozhodli završit svojí účastí na toho dne probíhající akci „Noc kostelů“. Jejich zájem upoutal zejména program v kostele svatého Martina. Tam byla připravena zajímavá výstava historických fotografií, které zachycovaly kostel, dění ve farnosti i různé vývojové etapy okolí kostela, včetně přiléhajících domů a ulic. Před postranním oltářem s Jezulátkem přichystali farníci výstavu bohatého ošacení pro Jezulátko. Výklad o historii kostela a farnosti, jakož i popis jednot-

livých součástí kostela i uměleckých děl v něm, přednášela členka muzejního spolku Marie Kameníková. Zájemci mohli v rámci této slavnostní akce vystoupit i na věž kostela nebo si prohlédnout otevřenou kostnici. Výklad k této památce zde poskytovali ministranti ze zdejší farnosti. Rovněž se tu nabízela ochutnávka mešního vína v sakristii kostela nebo občerstvení ve farní konírně.

MUDr. Přemysl Fučík

NOC KOSTELŮ 2023

Přijměte pozvání na Noc kostelů 2023, která se uskuteční v pátek 2. června. Program bude probíhat v kostelích svatě Kateřiny a svatého Martina. – Těmito slovy začínal článek do květnového Našeho města, který vyzýval lidi k návštěvě obou kostelů a bývalé židovské synagogy. A jak čas běží, tak také Noc kostelů 2023 proběhla a my už opět prožíváme své každodenní povinnosti.

Je ale opět na co vzpomínat. A teď nemáme na mysli jen program, který mohli návštěvníci zhlédnout. Ten byl samozřejmě pestrý – kostel sv. Martina s výstavou fotografií a poutavými komentáři paní Kameníkové, kostnice, věž sv. Martina s výhledem na Třešť. Koncertování a poutavé vyprávění o cestě do Santiaga de Compostela v kostele svatě Kateřiny. A nesmíme opomenout zázemí v konírně a pochutiny z rukou Káji Marečka. To všechno bylo krásné a patří díky všem aktérům.

Za velmi důležité ale považujeme setkání s lidmi. S lidmi, které nevidáme běžně v kostele ani v Třešti samotné. Naše babička s námi trávila páteční podvečer nejprve v kostele sv. Martina a pak se vydala na malé obcerstvení do konírny.

Tam setrvala více jak dvě hodiny. A to díky lidem, které neviděla několik let a s nimiž pobesedovala.

Mým osobním zážitkem bylo setkání se sestrou mé spolužačky. Žije s rodinou již mnoho let v Texasu. Neviděla jsem ji snad 20 let. Zkrátka – najednou se na kůru u svatého Martina objevila paní v mém věku se svým synem, byla mi povědomá. Dodávala jsem si chvilku odvahy, ale pak jsem ji oslovila a zeptala se, zda to náhodou není právě ona. Bylo to velmi milé a přátelské setkání.

Při sklizení fotografií a pozůstatků ochutnávky vína se v kostele objevili naši skoro sousedi. Nejsou věřící, ale přišli se podívat a velmi nadšeně využili možnosti napsání prosby a zapálení svíčky s vlastním úmyslem v boční kapli. Mluvili jsme s lidmi, kteří přišli z dolního kostela a vyprávěli nám zážitky právě odsud a ze synagogy. Všichni byli milí a spokojení s pátečním večerem.

Možná právě tohle je jeden z velkých cílů a úkolů Noci kostelů – setkávání se s lidmi.

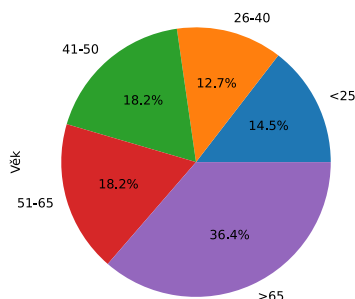
Jenda a Klára Mikešovi

CO UKÁZAL DOTAZNÍK

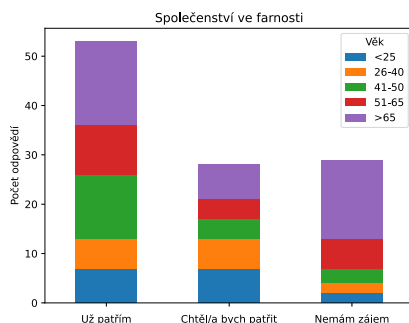
Je to už více jak rok, kdy se scházely synodální skupinky a debatovaly nad tématy, která pálí farnost a církev. Poté se uskutečnilo několik setkání, která byla více praktická. Na jednom z nich se začal realizovat nápad na vytvoření dotazníku, který měli farníci možnost vyplnit před Vánoce. Někteří farníci si přáli pokračování synodálních setkání. Tak se uskutečnilo první setkání druhé vlny farní synody, na kterém jsme se chtěli podrobněji podívat na výsledky farního dotazníku. Sešlo se nás asi deset, což je taková větší synodální skupinka.

Dotazník vyplnilo 110 lidí. Z Třeště 83, z Kostelce 14 a z Růžené 13. To, že v Kostelci bylo odevzdáno víc dotazníků než v Růžené, pro mě bylo první překvapení. Podle sčítání z roku 2019 bylo na nedělní mši svaté v Třešti 218, v Růžené 75 a v Kostelci 20 lidí. Dnes je návštěvnost nižší. Dá se předpokládat, že někteří, kteří navštěvují nedělní mši svatou v Růžené, vyplnili farnost Třešť. V každém případě v Kostelci vyplnila dotazník většina farníků.

Na prvním grafu je vidět věkové složení respondentů. Od starších farníků dorazilo více dotazníků než od mladších. Více jak třetina respondentů byla starší 65 let. Může to korespondovat s věkovým složením návštěvníků mše svaté, ale to nevím.

Důležitým tématem bylo nálezení do společenství ve farnosti. Vyšlo to přibližně tak, že polovina farníků už do nějakého společenství patří, čtvrtina by ráda někam patřila a čtvrtina nemá o společenství zájem. Na druhém grafu je vidět závislost věku a vztahu ke společenství. Většinou to vychází, že mladší lidé buď v nějakém společenství jsou, nebo by rádi někam patřili. Střední generace už většinou někam patří a ti starší buď do společenství patří, nebo o něj nemají tolik zájem. Ale je tu 7 farníků starších 65 let, kteří by do nějakého společenství také rádi patřili.

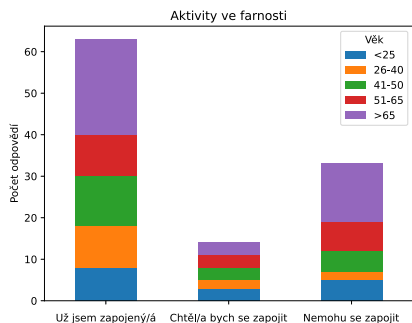

Na synodální skupince byli i zástupci ze společenství. Některá z místních společenství by dokázala přibrat další členy a některá z kapacitních nebo jiných důvodů další členy přijmout nemůžou. Chtěli jsme nabídnout pomoc těm, kteří mají o společenství zájem a po jedné ranní nedělní mši byli v ohláškách pozváni na informační schůzku. Na schůzku dorazily pouze dvě farnice, které se zúčastnily i synodální skupinky. Potvrzuje se nám, že osobní pozvání funguje lépe. Pokud by byl ve farnosti zájem, mohlo by vzniknout otevřené společenství, do kterého by mohl přijít kdokoli. A třeba díky němu by časem mohla skupina lidí poznat, že by si chtěla udělat svoje uzavřené společenství.

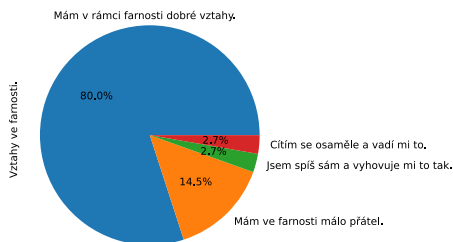
Další otázka v dotazníku byla na různé aktivity, které farnost podniká. Byly tři odpově-

di: "Cítím se zapojen/a dost.", "Rád/a bych se víc podílel/a, ale nevím jak." a "Z různých důvodů se nechci/nemůžu zapojit." Na třetím grafu jsou vidět počty odpovědí i podle věkových kategorií. Celkem 14 farníků vyplnilo, že by se chtělo zapojit víc. Překvapivé je, že 9 z nich je z Třeště a 5 z Kostelce.

Další otázka byla na vztahy ve farnosti. Celkem 80 % respondentů vyhodnotilo, že má ve farnosti dobré vztahy. Osaměle se cítí 3 farníci z Třeště a vadí jim to. Málo přátel ve farnosti má 16 farníků. Z toho je 7 z Kostelce a 9 z Třeště.

Z dotazníku to na mě působí, že v Kostelci jsou lidé, kteří by byli rádi součástí aktivní, živé a početnější farnosti, ale to Kostelec bohužel není. Synodální skupinky se zúčastnila i farnice z Kostelce a vyprávěla, že to je v malé farnosti zvlášť náročné pro děti a mládež, protože nemají k sobě věřící vrstevníky. Dále jsme diskutovali, že bychom se měli naučit přijímat nové a osamělé lidi ve farnosti. Často se držíme ve svých bublinách. Ti, co bublinu nemají, se ve farnosti nemusí cítit

dobře. Ale není to vůbec lehké oslovovat nové a neznámé lidi. Třeba by k tomu mohly pomoci akce jako Farní den nebo Živý betlém.

Z dotazníku bych chtěl ještě zmínit odpovědi na otázku: "Čeho si ve farnosti vážíte?". Celkem 5 odpovědí se opakovalo. Uvádím je i s procentuálním zastoupením v rámci odpovědí, ve kterých bylo něco vyplněno. V jednom dotazníku se často vyskytovalo více věcí, kterých si lidé váží, takže součet je větší než 100 %.

- 49 % pana faráře
- 29 % obětavých farníků, kteří pracují pro farnost
- 20 % dobrých vztahů ve farnosti
- 18 % živé farnosti (aktivity, hodně mladých a dětí)
- 13 % bohoslužeb

Děkujeme všem, kteří dotazník vyplnili. Snad se nám s Boží pomocí podaří alespoň o trochu posunout naše farní společenství k lepšímu.

Vojtěch Kalčík

Aktuální stav Fondu PULS (k 18. 6. 2023).

VITRÁŽE V KOSTELE SVATÉ KATEŘINY II.

Správné odpovědi kvízu, který je na straně 11:

1C | 2B | 3F | 4E | 5D | 6A

SVATÝ ALOIS GONZAGA

Žil v 16. století v Itálii. Pocházel z hrabčí rodiny a byl poslán na výchovu k různým vévodským dvorům. Ve Florencii se setkal se sv. Karlem Boromejským, který ho velmi ovlivnil, byl u něj i u prvního svatého přijímání. Po návratu domů se vzdal svých dědických nároků a vstoupil do jezuitského řádu. Zemřel v 23 letech při péči o nemocné morem, kde se sám nakazil.

Patron: mládeže, studentů, pomocník při očních chorobách a morové epidemii

Atributy: lebka, kříž, lilie

SVATÁ ANEŽKA ČESKÁ

Žila ve 13. století. Narodila se na svátek sv. Anežky Římské, po které dostala jméno. Pocházela z Přemyslovského rodu, založila první klášter klarisek v Praze a špitální bratrstvo, pozdější řád křížovniců.

Patronka: řádů křížovniců, plynárenských pracovníků

Atributy: almužna, klariska, kostel, koruna, žebrák

SVATÝ JAN, APOŠTOL

Byl nejprve spolu se svým bratrem Jakubem rybářem, poté je Ježíš povolal mezi učedníky. Jako jediný z apoštolů nezemřel mučednickou smrtí a dožil se vysokého věku.

Jeho symbolem je orel, pro vzletnou teologii na začátku jeho evangelia. Další atribut je pohár s otráveným vínem (znázorňováno hady), který podle legendy dostal. Pohár požehnal a vypil, jed neúčinkoval.

Patron: teologů, úředníků, notářů, spisovatelů, proti otravám, bolestem nohou, krupobítí
(Památku drahých rodičů darovali roku 1935 Karel Semrád se svou sestrou Anežkou Kasalou.)

SVATÝ KAREL BOROMEJSKÝ

Pocházel z italského šlechtického rodu v 16. století. Na univerzitě studoval s vyznamenáním a díky svému strýci papeži Piu IV. následoval velmi rychlý „kariérní“ postup, stal se kardinálem-jáhнем, měl dozor nad některými mnišskými řády. Na počátku kněžské dráhy musel překonat vadu řeči, což se mu podařilo a stal se jedním z nejvýznamnějších kazatelů v 16. století. Zasadil se o mnohé církevní reformy, žil asketickým životem, podpořoval chudé.

Patron: boromejek, biskupů, duchovních rádců, katechetů, kněžských seminářů, proti moru a zařívacím nemocem

Atributy: kardinálský oděv, eucharistie, výrazně zahnutý nos

(Okno je na památku Karla Schumpetera, který zemřel náhle v r. 1906. Jeho manželka se jmenovala Marie, proto je na okně vyobrazena i Panna Maria.)

SVATÝ FRANTIŠEK XAVERSCKÝ

Narodil se v 16. století ve Španělsku. Na studiích v Paříži se seznámil s Ignácem z Loyoly a s ním spoluzaložil Tovaryšstvo Ježíšovo. Byl poslán na misie do asijských portugalských kolonií,

dostal se do Indie, Indonesie, Japonska. Je považován za jednoho z nejvýznamnějších katolických misionářů všech dob.

Patron: misionářů, námořníků, jezuitů, katolického tisku

Atributy: kříž v ruce, miska se svččenou vodou, planoucí srdce, často je zobrazován, jak křtí

SVATÁ ANEŽKA ŘÍMSKÁ

Pocházela z bohaté římské rodiny. Ve 12 letech se zasvětila Bohu a odmítala modloslužbu či nabídky k sňatku. Jejím ženichem byl Ježíš. Podle legendy jí zázrakem narostly dlouhé vlasy, aby tak byla zakryta její nahota, když byla dovlečena do nevěstince. Roku 304 byla státa mečem.

V římském kostele sv. Anežky za hradbami jsou na její svátek každoročně žehnána dvě jehňata. Jejich vlna je pak použita za výrobu pallií pro nové arcibiskupy. (Paliu - bílý pruh s kříží.

Symbolizuje ovci, kterou nese Dobrý pastýř kolem krku.)

Atributy: dlouhé vlasy, kniha, beránek
(Památce drahé sestry Anežky Kasalé věnoval Karel Semrád roku 1935.)

V presbytáři je ještě vitráž, kde je vyobrazen Ježíš jako pastýř s beránkem na ramenou. (Darovala učitelka ručních prací Antonie Paorová, sestra manželky Dr. Richtra. Vitráž zhotovila firma V. Vačkáře z Brna, předlohou byl prmiční obrázek P. Martínka.)

Na oltáři jsou kromě sv. Kateřiny sochy svatých Filipa a Jakuba. V roce 1657 byl těmto světcům zasvěcen hlavní oltář, dva postranní oltáře pak sv. Ondřeji a sv. Kateřině.

S využitím materiálů paní Marie Kameníkové zpracovala Ludmila Koukalová

VÝSTAVA VIA POPULI DEI CESTA BOŽÍHO LIDU

Výstava, kterou připravilo Diecézní muzeum v Brně při příležitosti 30. výročí založení, zdůrazňuje nepostradatelnou roli Starého zákona v dějinách výtvarného umění. Ačkoliv se může zdát, že výtvarné umění věnuje větší pozornost scénám zobrazujícím Ježíše Krista, náměty zachycující důležité starozákonní postavy zastávají v duchovní tvorbě významné místo, přestože jsou v sakrálním prostoru oproti novozákonním motivům často upozadovány.

Mezi vystavovanými exponáty se v této jedinečné kolekci objeví ztvárnění zachycující události uznávané v křesťanství i judaismu. Součástí instalace budou obrazy i vzácné tisky a liturgické předměty, na kterých jsou zpodobněny výjevy ze života starozákonních postav. Mnoho děl doposud nebylo veřejnosti zhlédnuto a jsou vystavována vůbec poprvé – dokládají tvorbu anonymních autorů i významných italských malířů působících především v období baroka, jako

byl například Francesco Solimena (1657-1747), a novodobých českých umělců zabývajících se sakrálním obsahem (Jan Zrzavý, Bohuslav Reynek, Otto Stritzko, Milivoj Husák, Karel Rechlík atd.).

Tato výstava tematicky doplňuje stálou expozici muzea s názvem Vita Christi – Život Kristův.

Výstava bude přístupná denně od 22. června do 1. října 2023 v časech 10 - 17 hod., ve čtvrtek do 16 hod. (polední přestávka 12:30 - 13 hod.). Vernisáž výstavy se uskuteční ve středu 21. června 2023 v 16 hodin v Zahradách pod Petrovem.

*Ing. Martina Jandlová
tisková mluvčí
biskupství brněnského*

Koncertní pásmo

gregoriánského chorálu a středověké polyfonie

LUX ET ORIGO

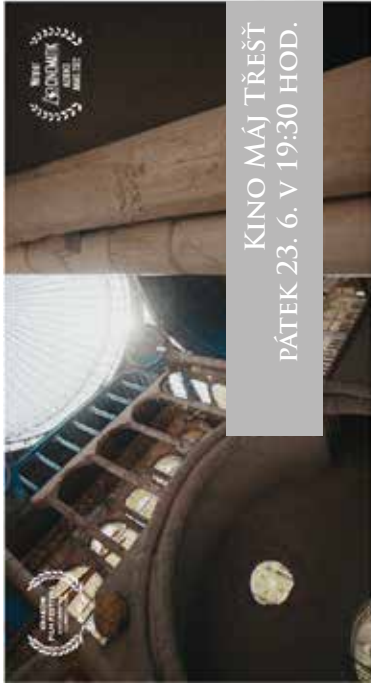
Původce Nejvyššího světla

muzejská
gregoriánská
chorála

Třešť I kostel sv. Kateřiny Sienské
neděle 25. června | 16.30

Vstupné dobrovolné

KINO MÁJ TŘEŠŤ
PÁTEK 23. 6. V 19:30 HOD.

PŘÍBĚH NEKONEČNÉ VŮLE A ODHODLÁNÍ

KATEDRÁLA

DOBROVODA-BREUNER FILM

REŽIE: PAVEL VOKAL, SCÉNÁŘ: PAVEL VOKAL A ŠTĚPÁN BERANEK, KAMERA: JANA NASTROUJÁKOVÁ A ZDĚNKA DOBRÁ, MONTÁŽ: JANA NASTROUJÁKOVÁ A ZDĚNKA DOBRÁ, ZVUK: JAROMÍR ŠTĚPÁNEK, PŘÍBĚH: JAROMÍR ŠTĚPÁNEK A ZDĚNKA DOBRÁ, NÁSTUPNÍ PŘÍBĚH: JAROMÍR ŠTĚPÁNEK A ZDĚNKA DOBRÁ, HRAJE: JAROMÍR ŠTĚPÁNEK, JANA NASTROUJÁKOVÁ, ZDĚNKA DOBRÁ, JANA NASTROUJÁKOVÁ, JAROMÍR ŠTĚPÁNEK, JAROMÍR ŠTĚPÁNEK A ZDĚNKA DOBRÁ, JAROMÍR ŠTĚPÁNEK A ZDĚNKA DOBRÁ, JAROMÍR ŠTĚPÁNEK A ZDĚNKA DOBRÁ

